

rende Veje, Vandafledninger o. s. v. gøres til faste Forhæftelser. Jeg har med Tilfredshed bemærket, at Ejerenes Rettigheder ikke formindskes, men i Stedet derfor, i Forhold til den nugældende Ordning, forøges og udvides. Men i øvrigt har man jo fra alle Sider i det andet høje Ting efter en grundig Udvalgsbehandling kunnet enes om Forslaget, som det foreligger, og jeg skal ogsaa af den Grund afholde mig fra yderligere Bemærkninger om Lovforslagets Enkeltheder, der maa anses for at være baade grundigt overvejede og grundigt prøvede. Jeg vil da udtale Haabet om, at man vil kunne frafalde Krav om Udvalgsbehandling og vedtage Lovforslaget uforandret, saaledes som det foreligger.

Rytter: Det foreliggende Lovforslag betegner jo et fuldstændigt Brud med den ældre Ret paa dette Omraade. Ikke blot med Hensyn til det rent tekniske — der er det givet, at der kommer store Forandringer —, men ogsaa med Hensyn til de rent materielle Regler kommer der paa det tingligretlige Omraade flere og meget vigtige Ændringer. Princippet har jo hidtil været det, at ikke alle Rettigheder ved en fast Ejendom blev tinglyst, at man ikke, samtidig med at man forlangte noget tinglyst, skulde aflevere en Kopi, og navnlig, at der ikke fandt nogen Undersøgelse Sted forinden Tinglysningen. Disse Punkter er forandret i det foreliggende Lovforslag. Nu bliver altsaa Grundprincippet det, at alle Rettigheder over en fast Ejendom skal fremgaa af, om jeg saa maa sige, Skøde- og Panteprotokollerne. Alle Rettigheder, Landvæsenkommissionskendelser og Spørgsmaal, om en har erhvervet Ret ved Ekspropriation eller ved Hævd, alt skal fremgaa af Tinglysningsprotokollerne. Brugsrettigheder paa lignende Maade. Omvendt er der en hel Del selvfølgelige Forpligtelser, der paahviler en Ejendom, Skatter, Afgifter vedrørende Lys og Gas, Servitutter, som ikke mere skal tinglases; de staa fast uden dette, idet man gaar ud fra, at det er den Slags selvfølgelige Forpligtelser, der paahviler en Ejendom, og som man ikke behøver at forlange oplyst i Protokollerne. Man indfører altsaa den gode, praktiske Regel, at samtidig med, at man indleverer Dokumentet, skal man indlevere en Kopi, saaledes at dette Arbejde ikke behøver at finde Sted paa Retskontoret. Det er langt lettere for dem, der indleverer Dokumentet, idet det sædvanlig er skrevet paa Maskine, og vedkommende derfor har let Adgang til at tage

en Kopi. I den Anledning omtales der i §§ 9 og 10 private og offentlige Dokumenter. Meningen er, gaar jeg ud fra, selvfølgelig ikke den, at det er den straffetretlige Betydning af private og offentlige Dokumenter, som her er fastslaaet, men at man tager offentlige Dokumenter i meget vid Betydning, som Dokumenter, der fremtræder med en vis offentligtlig eller offentlig Troværdighed.

Som omtalt finder der efter den nugældende Ret ingen Undersøgelse Sted forinden Tinglysningen. Det foreslaas i § 10, at det skal finde Sted i Fremtiden, saaledes at man ikke f. Eks. vil kunne faa tinglyst, naar man har faaet Retten af en inkompetent Person. Der vil i Forvejen have fundet Undersøgelse Sted.

3die og 4de Kapitel, §§ 9—24, indeholder de formelle Regler. Disse to Kapitler gaar ud paa en fuldstændig Kodifikation af alle herhenhørende Regler. De forenkler de nugældende Regler i stor Udstrækning. De gaar ud paa, at Folio bliver rensset for en Mængde Ting, som hidtil har skullet tinglyses for at have juridisk Retskraft overfor senere Erhververe. De medfører ligeledes, at Sammenlægning og Udstykning vil kunne finde Sted paa langt lettere Maade, end det kan for Øjeblikket. Disse formelle Regler anser jeg for et stort Gode, idet det vil simplificere hele Retsmaskineriet paa dette Omraade. Navnlig det, at man gaar over til det System, der kan kaldes Fribladssystemet i Modsætning til det nuværende Protokolsystem vil selvfølgelig bidrage til at lette Forholdene, idet Omskrivning af Pantebøger nu helt vil bortfalde. Som rent materielle Regler, der er forandret, maa jeg nævne, at Rettigheder, der er vundet ved Hævd, skal tinglyses for at kunne staa overfor senere Erhverver. Tidligere har det i Teorien været omtvistet, om det var korrekt, at de ikke blev tinglyst, men man har altsaa været klar over, at de skulde ikke tinglyses, de stod alligevel overfor senere Erhverver. Det er nu forandret. En anden og meget vigtig Regel er den i §§ 27 og 31 med Hensyn til Spørgsmaalet om Falskindsigelsen. Efter den nugældende Ret fortages Falskindsigelsen ikke paa nogen Maade. Nu er man her ikke gaaet over til det tyske Princip, at Falskindsigelsen under alle Omstændigheder fortages, paa Grund af at der finder en indgaaende Undersøgelse Sted, men man er gaaet over til, at den ikke fortages, men til Gængæld har den,